

פינץ שרצה לצאת לבית-בתום יום עבודתו במפעל אולץ כנח להישאר עד תום הריצאתו של מזכיר ההסתדרות

השעה היתה 15.30. כאשר נחום ראודור החתים את כרטיס-הביקורת שלו ופנה ל-עבריהציאה של מפעל טל'רד לייצור מרי כזיות טלפונים. הנמצא באזור-התעשייה של לוד.

אלא שהוא לא עבר את סף השער. ה-שוער - זקיף חמוש מטעם חברת-השמירה מודיעין אזרחי - עצר בעדו: "אתה חייב להישאר". הורה לפועל שסיים את יום עבודתו. קיבלתי הוראה ממנהל מחלקת כוח-אדם שאיש לא ייצא החוצה לפני ארבע.

מועצר - ושיחרורו. נחום ניסה למי-חות, אך הזקיף, מיכאל צימר, לא התרגש: "כאן זה בית-סוהר", הכריז חגיגית.

הסיבה להפיכתו של טל'רד, אותו אחר צהריים, מבית-חרושת לבית-סוהר: הריצאתו של מזכ"ל ההסתדרות, יצחק בן-ארהרון, ש-יערקה אותה שעה בסני הפועלים.

לאחר שנשתיימה תקופת מעצרו והוא יצא לחופש, עם תום נאומו של המזכ"ל, שלח ראודור מכתב-מאהא חריף למנהל כוח-האדם במפעל, שלמה אינגבר, לא שח-לציון בו כי הוא הודיע מראש שלא ישתתף באסיפה עם המזכ"ל שבא לנאום.

התנגדות. עם קבלת המכתב, הזמין אינגבר את הפועל שנעצר למשרדו, התי-נצל בסניו.

הסביר השבוע המנהל את התקרית: "את הפגישה עם בן-ארהרון תאמנו מראש עם מועצת פועלי לוד. עלימנת להקל על ה-עובדים, ביקשנו מהם להחתים את כרטיס-העבודה שלהם בשעה 3.30. כלומר חצי שעה לפני סיומת הרגיל של העבודה. באיר-תה חצי שעה היו צריכים העובדים להיפגש בחדר-האוכל של המפעל עם בן-ארהרון. אבל הסתבר שהיו כמה עובדים שרצו-לנצל את העובדה שחתמו את הכרטיס, ומ-שם במקום לגשת לאסיפה, הלכו הביתה. זאת התורה שלהם על ההקלה שלנו.

אילו היו אותם אנשים, שאחד מהם הוא מר ראודור, מבקשים מהממונים עלי-הם להיות משוחררים מהאסיפה - הם יכלו-לעשות זאת. אבל הם סתם רצו להתחמק. עובדה: ידוע לי על בחורה אחת שבאותו-יום חשה ברע. היא דיווחה על כך, ושוחר-רה הביתה.

בכל אופן, אני לא הוריתי לאיש לעכב בעד עובד כלי-הוא. אני גם לא עמדתי בשער ומנעתי ממישהו לצאת". צימר, עוצר הפועלים שבשער, לא התי-רגש מהכחשתו של המנהל: "קיבלתי את-ההוראה לא להרשות לאיש לצאת - ישר מסיו של מר אינגבר", חזר ואישר.

פשעים

מיקרה מוזר

בדרך אל השוד

שלושה צעירים יצאו

לכצע שוד

ונתפסו עוד לפני שהתחילו

למרדכי בנישתי (23) נמאס לעבוד כמו חמור במפעל של אחיו. הוא החליט לחיות לעצמאי: הועיק את חבריו פנחס קראטה ומיכה ליכטנשטיין, ויחד איתם יצא בדרך-לעצמאות.

הדרך הובילה, בקורטונה גנובה, לביתו של בדש לוי ברמת-השרון. לפי תכנונו של בנישתי, היתה העיסקה הראשונה ב-עסק החדש שלו צריכה להיות - שדידתו של לוי.

הפתעה. העיסקה לא יצאה לפועל בגלל שלומיאיליותו של מיכה. הצעיר (20) הבלונדי הצנום, שישב במושב האחורי, בילה את הזמן, בדרך אל השוד, בהשי-המשך בעמוד 31)

נורייב העניק מתנה לידידתו החיפאית:

יהלום 7 קארנט

אלא שרודי לא התכוון לבוא לשום מקום בעשרת ימי-שהותו בארץ. הוא בילה את זמנו הפרטי בחברתה הבלעדית של נעמי אדווה, אשת-החברה החיפאית. בחברתה הוא סייר ברחבי הארץ. מתל-אביב, היה נוסע לביתה בבת-גלים לאכול ממטעמיה המפורסמים.

לאחר הופעתו האחרונה באמפיתיאטרון בקיסריה, תוכננה לנורייב מסיבת-פרדה מפוארת בתל-אביב. אולם לנעמי היו תוכי-ניות אחרות: היא נטלה את רודי, את סימון, מנהל-עסקיה, ועוד כעשרים מלווים, הובילה את כל החבורה למסעדת-הדגים נפטון של אברהם אייזנברג בבת-גלים. החבורה הגיעה לנפטון באחת וחצי

בירושלים

נעמי אדווה עם רודולף נורייב בעיר העתיקה בירושלים. נעמי לבושה בשמלה בדואית שנוראייב קנה לה במתנה.

בחוף, זכאי מאות מאוכזבים שלא הצליחו לרכוש כרטיס למופע-היוקרה. בפנים, היה היכל-התרבות, ביום החמישי שעבר, מלא עד אפס מקום, ובשורה הרא-שונה ישבו אורחי-הכבוד: נשיא המדינה אפרים קציר, ראש עיריית תל-אביב, יהושע רבינוביץ, ונעמי אדווה.

הנשיא וראש העיר התפלאו קצת לגור-כחותה של העלמה המיסתורית לידם. נעמי, מצידה, לא התפלאה לנוכחותם. תשומת-ליבה היתה מרוכזת רק בנימה. שם, הופיע כוכב להקת הבלט, ירדה הוותיק של נעמי, הרקדן המפורסם רודולף נורייב.

הופעות הבלט של נורייב משכו קהל המונים. בהיכל-התרבות, בקיסריה, היו הופעותיו למאורעות חברתיים נוצצים, ש-כל מי שהוא משהו ראה חובה לעצמו ל-השתתף בהם.

כל מי שהוא משהו, וביחוד כל מי ש-היא מישהי, ראתה גם חובה לעצמה לני-סות לתפוס את הרקדן המהולל למסיבה בביתה. המתוחכמות יותר ניסו להפעיל קשרים. המיואשות יותר חיכו לו בתום הופעותיו, או במלוננו, וסנו אליו ברוסית, באנגלית, בטאטאריית - העיקר שיבוא.

הידידים

נעמי אדווה ורודולף נורייב בבילוי משותף, בעת ביקורו הנוכחי של הרקדן בארץ. השניים הקפידו ללבוש תמיד בגדים באותו צבע, כל אימת שיצאו יחדיו. בתמונה למעלה: נעמי ונורייב מניסים לנקות כתם יין שנשפך על שילתה של נעמי בתום סעודה שערכו השניים במסעדה חיפאית.

אחר חצות, לאחר שהמסעדה כבר אסגרה. נעמי הביאה מביתה קוקטייל שרימפסס, חרי-ציאה מבתיהם את חטבה וחמלצרים, שהלכו כבר לישון, וניצחח על ארוחת-מלכים ש-משכה עד ארבע בבוקר.

מתנה

מנסיך הודי

רודולף נורייב ונעמי אדווה הכירו לראשונה לפני 12 שנים. נורייב ביקר או בארץ, ונעמי הרימה אליו טלפון, חזמינה אותו למסיבה.

רודי המפורסם לא נחג כבר או לקבל הזמנות אלמוניות, אולם כושר-השיכנוע החד-משמעי של נעמי השיג את שלו. מאז, הפכו השניים לידידים כלב-ונפש. כאשר ביקרה חשבו נעמי את נורייב בדירתה הסאר שלו בהילטון תל-אביב, התפעלה למראה יהלום-ענק נדיר שהיח ברשותו. "זה מוצאיחן בעיניך?" שאל נורייב, ו-סיפר לה כי קיבל אותו במתנה מנסיך הודי.

"מקסים", התפעלה נעמי, "קחי, זה שלך", נתן לה רודי את היהלום, חשווה משחו ב-סביבות עשרים אלף ל"י.

וכך הפכה נעמי, בין היתר, גם לבעלת יהלום של נסיך הודי.

עם חודורוב

נעמי ונורייב מסיירים בכניית הקבר בירושלים ה-עתיקה בחברת יעקב חודורוב (משמאל) לשעבר שוער הנבחרת הלאומית בכדורגל, וכיום מדריך תיירים שהראה לנורייב את המקומות הקדושים לנצרות. כנוצרי מאמין, הסיר נורייב בכנסיה את כובעו, עימו הוא מסייר בארץ.